

Upr. 17.01.2024r.
MR

dr hab. Teresa Gardocka, prof. Uniwersytetu SWPS

Instytut Prawa

Uniwersytet SWPS

[Signature]
[Signature]
[Signature]
Przewodniczący
Rady Dyscypliny Nauki Prawne
dr hab. Wojciech Morawski prof. DMK

Warszawa, 8.01.2024 r.

**Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym Pana Doktora Damiana Wąsika w dziedzinie
nauki społeczne dyscyplinie nauki prawne**

Pan Doktor Damian Wąsik złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie nadania mu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauki społeczne dyscyplinie nauki prawne.

Jest to kolejny wniosek Pana Doktora w tym przedmiocie, o czym nie ma wzmianki w autoreferacie. Poprzedni nie zakończył się sukcesem.

Jako dzieło główne Habilitant przedstawił cykl artykułów tematycznych, zaprezentował również osiągnięcia badawcze wyrażające się w publikacjach naukowych, szczególnie w okresie po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych, swoją ogólną aktywność naukową (udział w konferencjach, współpraca z innymi niż macierzysty ośrodkami naukowymi), działalność dydaktyczną oraz inną działalność zawodową niż praca akademicka.

I. Ogólna sylwetka Habilitanta.

Pan dr Damian Wąsik, poza pracą naukowo badawczą w Katedrze Podstaw Prawa Medycznego Wydziału Nauk o Zdrowiu Collegium Medicum, im. L. Rydygiera w Bydgoszczy, które jest instytucją naukową Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, jest obecnie czynnym zawodowo prokuratorem. Obecnie jest prokuratorem Prokuratury Okręgowej w Gdańsku – VIII Wydziału do spraw Wojskowych (od listopada 2019), poprzednio był prokuratorem delegowanym do Prokuratury Regionalnej w Gdańsku – VII Samodzielnego

Działu o spraw Błędów Medycznych (stąd najprawdopodobniej jego zainteresowanie w ostatnich latach zagadnieniami prawa medycznego).

W latach 2013 – 2017 był zatrudniony na stanowisku radcy prawnego w Zarządzie Wielospecjalistycznego Szpitala Miejskiego im. Dr E. Warmińskiego SPZOZ w Bydgoszczy.

Pan Damian Wąsik uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w dniu 21 października 2011 roku na podstawie rozprawy: Przepięstwa przeciwko wyborom i referendum, której promotorem był Profesor Jerzy Kasprzak, a recenzentami Profesor Stanisław Pikulski (UWM) i dr hab. Maciej Szostak, profesor Uniwersytetu Wrocławskiego. Stopień nadała Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

II. Ocena dorobku naukowego Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych.

W autoreferacie Habilitant przedstawił swój dorobek naukowy w podziale na okres przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk prawnych i po uzyskaniu stopnia doktora. Dorobek ten był do czasu uzyskania stopnia naukowego doktora nauk prawnych dość skromny. Prace dotyczyły przede wszystkim prawa administracyjnego i prawa wyborczego.

Dorobek naukowy, wyrażający się liczbą publikacji naukowych, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora do dziś jest obszerny i zróżnicowany tematycznie.

Habilitant przedstawił ten dorobek w punkcie IV autoreferatu, wykazując siedem monografii (w tym pierwsza na liście jest opublikowana wersją pracy doktorskiej), z czego cztery we współautorstwie, podręcznik akademicki (we współautorstwie z Profesorem B. Sigitem): Prawo ochrony zdrowia (Difin 2016) oraz rozdziały w książkach (34), dwie redakcje opracowań naukowych wieloautorских i pięć komentarzy do ustaw, w tym dwa we współautorstwie z dr Natalią Wąsik (wszystkie komentarze wydane przez wydawnictwo Wolters Kluwer w latach 2015 – 2023. Habilitant wykazał również liczne artykuły naukowe (74, w tym niektóre we współautorstwie). Spośród tych artykułów naukowych:

W czasopiśmie Prokuratura i Prawo opublikowano – 19 artykułów

W Archiwum Medycyny Sądowej i Kryminologii – 1;

W Wojskowym Przeglądzie Prawniczym – 9;

W Studiach Prawnoustrojowych – 3;

W Policji – 5;

W czasopiśmie Paragraf na Drodze – 7;

W czasopiśmie Jurysta – 3.

Pozostałe artykuły znalazły się w innych czasopismach prawniczych, a pojedyncze w czasopismach medycznych (np. Genetyka + Prawo, Kwartalnik Naukowy Zakładu Genetyki Molekularnej i Sądowej Collegium Medicum UMK; Almanach Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych itp.).

Wśród publikacji jest też sześć glos do orzeczeń sądowych, dwie recenzje monografii (we współautorstwie z B. Sigitem).

Habilitant opublikował również po uzyskaniu stopnia naukowego doktora dwadzieścia artykułów popularnonaukowych, w czasopismach Pracownik Samorządowy i Wspólnota).

Publikacje, które wykonał Habilitant prezentują dobry poziom i dotyczą wystarczająco zróżnicowanych zagadnień prawnych, by móc uznać, że autor ma coś do powiedzenia na temat aktualnych problemów prawnych. Obok zagadnień prawnomedycznych, które w ostatnich latach zdominowały zainteresowania Habilitanta, zajmował się także :

- zagadnieniami procesu karnego;
- ochroną wyborów i referendum;
- odpowiedzialnością karna żołnierzy za niektóre przestępstwa;
- niektórymi zagadnieniami praw człowieka, także w kontekście historycznym;
- przestępczością drogową.

Jego prace są na dobrym poziomie merytorycznym, tematyka dobierana właściwie i w dużej mierze aktualna. Habilitant publikował prace naukowe przeważnie w czasopismach o zasięgu ogólnopolskim o ustalonej przyzwoitej renomie. Z punktu widzenia analizy dorobku naukowego z okresu po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych nie ma wątpliwości co do

podstaw nadania mu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

III. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego jako dzieło główne.

Osiągnięcie naukowe uzasadniające nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauki społeczne dyscyplinie nauki prawne powinno, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2022, poz. 574 ze zm.) powinno stanowić znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne.

Jako osiągnięcie główne Habilitant przedstawił „cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych oraz w recenzowanych materiałach pokonferencyjnych”, których przedmiotem jest prawnokarna, prawnomedyczna i prawno-dowodowa ocena zjawiska błędu medycznego, jego charakterystyka z uwzględnieniem specyfiki wykonywania różnych zawodów medycznych, a także przybliżenie kwestii odpowiedzialności karnej za tego typu czyny.

Na cykl w ujęciu Habilitanta składa się 16 artykułów naukowych, opublikowanych w różnych czasopismach, recenzowanych monografiach wieloautorskich, przy czym niektóre z nich (sześć na szesnaście są przygotowane we współautorstwie: pięć z Profesorem B. Sygitem i jeden z Panią dr Natalią Wąsik). Artykuły ukazały się na przestrzeni lat 2016 – 2022.

Artykuły te zostały już wcześniej wymienione w autoreferacie jako dorobek naukowy Habilitanta. Trzeba przyznać, że i bez tych prac dorobek naukowy Habilitanta jest ilościowo wystarczający do wystąpienia o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, ale prezentowanie tych samych prac w dwóch grupach składających się na dorobek badacza nie jest rzeczą zręczną, a może nawet jest naganne.

Po drugie, nie ma wprawdzie wątpliwości że prace dotyczą tego samego szeroko zakreślonego tematu – mianowicie rozmaitego rodzaju błędów medycznych, są jednak wątpliwości czy składają się na cykl, który można uznać za znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki prawne. Pojęcie „cykl” zakłada pewną uporządkowaną całość, przygotowaną według z góry przyjętego założenia badawczego, dotyczącą precyzyjnie określonego zagadnienia naukowego. Tu mamy do czynienia ze „zbiorem prac” nie cyklem,

który łączy ta sama szeroko pojęta tematyka błędu medycznego. W zbiorze tym nie ma opracowania przedstawiającego założenia, jakie autor przyjął przystępując do pracy nad cyklem, nie ma także określonej metodologii badań ani sposobu przechodzenia od rzeczy ogólnych do szczegółowych. Habilitant studiował różne kwestie prawne dotyczące błędów medycznych, a następnie pozbierał te prace i skleił w całość, która nazwał cyklem, nie zastanawiając się nad tym, co oznacza pojęcie cyklu w pracy badawczej. Jako osiągnięcie główne cykl tym różni się od monografii, że poszczególne części publikowane są nie w postaci zwartej (książkowej) a w pewnych odstępach czasu w różnych czasopismach. Wymaga się natomiast, by był on spójny w realizacji określonego założenia badawczego. W tym sensie założenie to powinno być wyraźnie sformułowane, poszczególne opracowania powinny realizować wyodrębnione zadania badawcze, powinny też być połączone założeniem (myślą przewodnią) autora co do tego, co zamierza osiągnąć (wykazać) prezentując całość cyklu. Cykl wymaga też podsumowania. Wymaga wskazania, które z hipotez (zadań) przyjętych w założeniu wstępnym udało się zrealizować (potwierdzić), a które nie. Tego wszystkiego w opracowaniach Habilitanta zabrakło.

Z tych powodów muszę uznać, że cykl artykułów, przedstawiony przez Habilitanta jako dzieło główne, nie spełnia wymagań określonych w ustawie wobec pracy naukowej, która miałaby uzasadniać nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

- IV. Habilitant przedstawił obszerny wykaz referatów wygłoszonych podczas konferencji naukowych o charakterze krajowym i międzynarodowym (43 pozycje). Dotyczyły one różnych zagadnień prawnych : prawa karnego materialnego i procesowego, prawa medycznego, kryminalistyki. Konferencje z reguły miały zasięg krajowy, a kilka miało miejsce w Ukrainie.
- V. Habilitant prowadzi działalność dydaktyczną w macierzystej uczelni, a także wykłada w Krajowej Szkole Sądownictwa Prokuratury, wykonywał ekspertyzy na zlecenie różnych podmiotów publicznych. Do tej działalności akademickiej nie można mieć zastrzeżeń.

Konkluzja: Zgodnie z przepisem art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce są trzy przesłanki warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego:

- posiadanie stopnia doktora – i tę przesłankę Habilitant spełnia bez zastrzeżeń;
- wykazywanie się istotną aktywnością naukową – wymaganie to spełnia Pan dr Damian Wąsik w stopniu wystarczającym;
- posiadanie w dorobku osiągnięć naukowych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny – w tym przypadku dziedziny nauk społecznych dyscypliny nauki prawne. Ta przesłanka została przez Habilitanta spełniona w zakresie ogólnej oceny dorobku uzyskanego po nadaniu mu stopnia doktora nauk prawnych, ale nie została spełniona w zakresie dzieła głównego.

Przedstawiony jako dzieło główne cykl prac naukowych, umieszczonych na przestrzeni kilku lat w różnych czasopismach i monografiach (część z tych prac we współautorstwie) nie spełnia wymagań cyklu, który byłby dziełem oryginalnym, wartościowym poznawczo i spójnym, połączonym wspólną myślą, wspólnym założeniem badawczym i metodologią pracy. Nie są to opracowania zaplanowane jako cykl, a prace wybrane z całego dorobku na podstawie wspólności tematyki. Nie ma żadnego uzasadnienia, by mogły być uznane za cykl spełniający wymagania dzieła głównego wystarczającego do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w zakresie nauk społecznych dyscyplinie nauki prawne.

Przesądza to, moim zdaniem, o braku możliwości nadania tego stopnia naukowego.

